

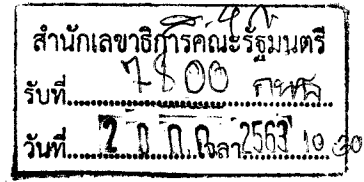
ดิฉันที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/๑๑๒๑๐

กระทรวงมหาดไทย

ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง การเสนอร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือรองนายกรัฐมนตรีเห็นชอบให้เสนอคณะรัฐมนตรี
 ๒. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกอบร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.
 ๓. ร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.
 ๔. รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ.
 ๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ด้วยกระทรวงมหาดไทยขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. มาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา ซึ่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าวเป็นร่างกฎหมายที่เข้าข่ายที่จะต้องเสนอคณะรัฐมนตรี ตามมาตรา ๔ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ รองนายกรัฐมนตรี (พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ) กำกับการบริหารราชการกระทรวงมหาดไทย ได้เห็นชอบให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอคณะรัฐมนตรีด้วยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

๑.๒ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับระหว่างเดือนกรกฎาคม - เดือนกันยายน ๒๕๖๒ โดยที่ประชุมฯ มีมติแก้ไขหลักการให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๔ โดยดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติใหม่ทั้งสองฉบับและแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับให้สอดคล้องกับหลักการที่ได้แก้ไข

๑.๓ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งขอให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการยืนยันร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับดังกล่าว และดำเนินการให้ถูกต้องเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ ตลอดจนมติคณะรัฐมนตรีและแนวทางปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง พร้อมกับส่งหลักฐานการเปิดเผยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบดังกล่าว

๒. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

การยกร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ใหม่เป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๕๔ จึงจำเป็นต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ต่อคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๔ (๒) แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘

๓. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบันได้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๖ เมษายน ๒๕๖๐ การตรากฎหมายเพื่อให้มีผลใช้บังคับภายหลังวันที่รัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับจึงจำเป็นต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๓ ลงมติให้ทุกส่วนราชการเร่งรัดการยืนยันร่างพระราชบัญญัติที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีโดยเร็ว เพื่อให้การเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๔. สาระสำคัญหรือข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑) ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้มีพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. แทน เนื่องจากมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเกือบทุกมาตรา

๒) กำหนดนิยาม และแก้ไขเพิ่มเติมนิยาม คำว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” “ข้อบัญญัติท้องถิ่น” “ผู้บริหารท้องถิ่น” “ประธานสภาท้องถิ่น” “ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง” เพื่อให้เกิดความชัดเจน

๓) กำหนดข้อบัญญัติที่ประชาชนไม่สามารถเข้าชื่อเสนอได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการเสนอ

๔) ลดจำนวนราษฎรผู้เข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นจากเดิม “ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง” เป็น “ไม่น้อยกว่าห้าพันคนหรือน้อยกว่าหนึ่งในห้า” สุดแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า

๕) กำหนดเกี่ยวกับเอกสารที่ต้องยื่นต่อประธานสภาท้องถิ่น

๖) กำหนดให้ผู้เข้าชื่อสามารถยื่นคำร้องขอต่อประธานสภาท้องถิ่นเพื่อดำเนินการจัดทำร่างข้อบัญญัติให้ หรือดำเนินการเชิญชวนให้ร่วมเข้าชื่อ หรือขอให้ดำเนินการให้ทั้งสองกรณี

๗) กำหนดให้ประธานสภาท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำร้อง หากเห็นว่าไม่ถูกต้องให้แจ้งผู้แทนผู้เข้าชื่อเพื่อแก้ไขให้ถูกต้อง เว้นแต่ความไม่ถูกต้องเกิดจากการปลอมลายมือชื่อให้ยุติการดำเนินการ

๘) กำหนดให้สภาท้องถิ่นต้องตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยมีผู้แทนของผู้เข้าชื้อไม่น้อยกว่าสองคนร่วมเป็นกรรมการวิสามัญ

๙) กำหนดฐานความผิดของผู้กระทำความผิดฐานปลอมลายมือชื่อ

๑๐) กำหนดให้กรณีที่ยื่นร่างข้อบัญญัติต้องตกไปเพราะเหตุอายุสภาท้องถิ่นหรือยุบสภาท้องถิ่น ถ้าภายใน ๑๒๐ วันนับแต่มีการเรียกประชุมสภาท้องถิ่นครั้งแรก ผู้แทนของผู้เข้าชื้อได้ยืนยันเป็นหนังสือ ให้พิจารณาร่างข้อบัญญัตินั้นต่อไป ให้ประธานสภาท้องถิ่นดำเนินการเสนอร่างข้อบัญญัติท้องถิ่นนั้น ต่อสภาท้องถิ่นโดยเร็ว

๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑) ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๔

๒) กำหนดนิยามผู้กำกับดูแลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินการถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๓) กำหนดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น โดยต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งหรือถูกจำกัดสิทธิในการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๔) กำหนดวิธีการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ไว้สองกรณี ดังนี้

๔.๑) การเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๔.๒) การเข้าชื่อขอให้มีการสอบสวนเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๕) กำหนดพฤติการณ์ของสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่จะเป็นเหตุให้ถูกเข้าชื่อเพื่อถอดถอนออกจากตำแหน่ง

๖) กำหนดจำนวนผู้เข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ไว้สองกรณี ดังนี้

๖.๑) การเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ต้องมีจำนวนผู้เข้าชื่อเกินกึ่งหนึ่งของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

๖.๒) การเข้าชื่อขอให้มีการสอบสวนเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคนหรือไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง สุดแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า

๗) กำหนดให้มีหนังสือแสดงเจตนาว่าประสงค์จะถอดถอนพร้อมทั้งเอกสารที่ต้องยื่นต่อผู้กำกับดูแล

๘) กำหนดให้มีการประกาศรายชื่อผู้เข้าชื่อเพื่อให้ผู้มีรายชื่อได้ใช้สิทธิคัดค้าน หากเห็นว่าตนมิได้สมัครใจหรือมิได้ลงลายมือชื่อ เพื่อให้ผู้กำกับดูแลดำเนินการส่งให้ถอนชื่อนั้นออกจากบัญชีรายชื่อ

๙) กรณีการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หากมีการถอนชื่อแล้วจำนวนเหลือไม่ถึงกึ่งหนึ่ง ให้ผู้กำกับดูแลยุติเรื่อง หากมีการถอนชื่อหรือไม่ถอนชื่อและมีจำนวนเกินกึ่งหนึ่ง ให้ผู้กำกับดูแลประกาศให้ประชาชนทราบและให้ถือว่าวันประกาศเป็นวันพ้นจากตำแหน่งของผู้ถูกถอดถอนฯ

๑๐) กรณีการเข้าชื่อขอให้มีการสอบสวนเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น หากมีการถอนชื่อแล้วจำนวนไม่ถึงห้าพันคนหรือไม่ถึงหนึ่งในห้าสุดแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า ให้ผู้กำกับดูแลยุติเรื่อง หากมีการถอนชื่อหรือไม่ถอนชื่อและมีจำนวนเกินห้าพันคนหรือเกินหนึ่งในห้าสุดแต่จำนวนใดจะน้อยกว่า ให้ผู้กำกับดูแลตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยดำเนินการ ดังนี้

๑๐.๑) ผู้กำกับดูแลตั้งคณะกรรมการสอบสวนและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบภายใน ๗ วัน

๑๐.๒) ผู้ถูกกล่าวหาจัดทำคำชี้แจงเป็นหนังสือยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๓๐ วันนับแต่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา โดยคณะกรรมการสอบสวนสามารถขยายเวลาการยื่นคำชี้แจงได้อีกไม่เกิน ๓๐ วัน

๑๐.๓) คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน หากไม่แล้วเสร็จ สามารถขยายเวลาการสอบสวนได้อีกไม่เกิน ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๓๐ วัน

๑๑) กรณีตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้กำกับดูแลจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เพื่อรอฟังผลการสอบสวนก็ได้ ทั้งนี้ ผู้ถูกหยุดปฏิบัติหน้าที่สามารถอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้

๑๒) ผลการสอบสวนของผู้ถูกกล่าวหา มีดังนี้

๑๒.๑) กรณีผลการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหามีความผิดตามที่ถูกกล่าวหาให้ผู้กำกับดูแลสั่งให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งโดยพลัน ไม่ว่าจะพ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราะเหตุตาย

๑๒.๒) กรณีผลการสอบสวนผู้กล่าวหาไม่มีความผิดตามที่ถูกกล่าวหาให้ผู้กำกับดูแลสั่งยุติเรื่อง ทั้งนี้ จะใช้เหตุเดียวกันนี้มาเป็นเหตุในการยื่นขอให้มีการสอบสวนอีกมิได้ แต่ไม่ตัดสิทธิเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๑๓) กำหนดฐานความผิดของผู้กระทำความผิดฐานปลอมลายมือชื่อ ผู้ให้ เสนอให้ หรือสัญญาว่าจะให้ หรือผู้เรียก รับ หรือยอมจะรับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด เพื่อดำเนินการเข้าชื่อ หรือมิให้เข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

๕. ขอบกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

๕.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๒๖ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

มาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอนเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น
พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ
ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

มาตรา ๒๕๔ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อ
เพื่อเสนอข้อบัญญัติหรือเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ
และเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ

๕.๒ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๖๐ เห็นชอบแนวทางการจัดทำ
และการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
และเห็นชอบหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) ตามแนวทาง
การจัดทำและการเสนอร่างกฎหมายตามบทบัญญัติมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐ โดยให้เป็นหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติท้ายระเบียบ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติ
อย่างเคร่งครัดต่อไป

๕.๓ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๐ เห็นชอบแนวทางการตรวจ
และจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐
ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ
และให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติต่อไป โดยกำหนดแนวทางการเขียนคำปรารภ โดยส่วนที่หนึ่งคงหลักการ
เดียวกับการอ้างบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ในเรื่องนั้นทำนองเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ใช้บังคับ โดยกำหนดไว้เป็นวรรคสองของคำปรารภ

๕.๔ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๐ เห็นชอบแนวทางการจัดทำ
ร่างกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (เพิ่มเติม) ตามความเห็น
ของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เกี่ยวกับแนวทางการเขียนความในวรรคสามของคำปรารภ
ในร่างกฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามรัฐธรรมนูญ และแนวทางการเขียนบันทึก
หลักการและเหตุผลประกอบการเสนอร่างกฎหมายเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในกระบวนการ
ตรากฎหมาย โดยหลักเกณฑ์ที่ต้องคำนึงถึงในการเขียนเหตุผลประกอบร่างกฎหมาย ได้แก่ ๑) เหตุผล
และความจำเป็นที่ต้องมีกฎหมายในเรื่องนั้น ๒) หากกฎหมายนั้นมีเนื้อหาเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพ
ของบุคคล ควรระบุเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีในการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลในเรื่องดังกล่าว
และ ๓) เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องใช้ระบบคณะกรรมการ

๖. ข้อเสนอของส่วนราชการ

กระทรวงมหาดไทยขอเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการเข้าชื่อเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. และดำเนินการตามขั้นตอนการเสนอร่างกฎหมาย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

โทร./โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๙๐๓๖

ผู้ประสานงาน นายธนาวุธ เหล่าเจริญพาณิชย์ ๐๙-๒๒๗๘-๙๗๘๒